

Kendelse

afsagt den 7. august 2018

Sag nr. 2018-80-0109

[Klager]

mod

Ritzaus Bureau

[Klager] har klaget til Pressenævnet over telegrammet ”*Advokat snød både sin arbejdsgiver og sin ekskone*”, som blev udsendt af Ritzaus Bureau den 31. januar 2018, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over, at han blev nævnt ved navn i telegrammet, og at telegrammet indeholdt forkerte og krænkende oplysninger, som ikke blev efterprøvet tilstrækkeligt forud for offentliggørelsen.

1 Sagsfremstilling

Retten i Lyngby afsagde den 31. januar 2018 dom i en straffesag mod [Klager].

Pressenævnet har af Ritzaus Bureau modtaget et uddrag af tiltalens forhold 1:

”[...]

1. dokumentfalsk efter straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, og bedrageri efter straffelovens § 279,

ved den 4. oktober 2011 for at skuffe i retsforhold, til Statsforvaltningen i anledning af sin verserende skilsmisssag og for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding at have udfærdiget og fremsendt et dokument, der indeholdt forkerte oplysninger omkring egne løn- og ansættelsesforhold i [Virk A/S 1] (Adresse), 2900 Hellerup, dateret den 30. september 2011, der falskeligt var underskrevet med [Vidne 1's] underskrift til brug for Statsforvaltningens afgørelse om fastsættelse af børnebidrag, hvorved moderen til [Tiltaltes] børn, [Person 1], led risiko for tab.

[...]”

Nævnet har endvidere modtaget et uddrag af dommen af 31. januar 2018 indeholdende retens begrundelse og afgørelse. Af uddraget, som er modtaget i anonymiseret form, fremgår blandt andet:

”[...]

Rettenns begrundelse og afgørelse

Forhold 1:

[...]

[Tiltalte] har forklaret, at hensigten med brevet var at få nedbragt lønnen, så han ikke skulle betale et for højt børnebidrag. [Vidne 2] har forklaret, at [Person 1] ville have lidt et tab som følge af oplysningerne i brevet, men reelt ikke gjorde det, fordi Statsforvaltningen den 14. december 2011 traf en afgørelse med tilbagevirkende kraft.

Under disse omstændigheder finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte [Tiltaltes] forklaring og lægge til grund, at [Tiltalte] som angivet i den rejste tiltale har udarbejdet og fremsendt brevet med viden om, at dette falskeligt var påført [Vidne 1] underskrift, og at [Person 1] på den baggrund led risiko for tab.

[Tiltalte] er derfor skyldig i den rejste tiltale i dette forhold.

Forhold 2:

[...]

Retten finder det under disse omstændigheder bevist, at [Tiltalte] oppebar løn fra [Virk. A/S 2] svarende til fulltidsansættelse i perioden fra 1. april 2010 til 28. februar 2011 og samtidig formåede [Virk. A/S 1] til at udbetale sig løn og pension under foregivende af, at det arbejde, han udførte for [Virk. A/S 2] vedrørende projekt DeMars, ville kunne faktureres af [Virk. A/S 1] med 720.000 kr. eksklusiv moms, hvilket ikke var tilfældet, da [Tiltalte] blev aflønnet for sit arbejde vedrørende projekt DeMars som ansat hos [Virk. A/S 2]

[...]

På denne baggrund finder retten det bevist, at [Tiltalte] har gjort sig skyldig i bedrageri efter straffelovens § 279 som anført i anklageskriftet, bortset fra det anførte vedrørende [Virk. 2], [Virk. ApS 1], [Virk. A/S 5] og [Virk. A/S 6] og derved har påført [Virk. A/S 1] et tab, der skønsmæssigt kan fastsættes til ikke under 720.000 kr. Retten har ved skønnet lagt vægt på det oplyste om [Tiltaltes] tidsregistreringer vedrørende projekt DeMars, og at det efter bevisførelsen, herunder forklaringen afgivet af [Vidne 20] kan lægges til grund, at [Tiltalte] i perioden fra 1. april 2010 til 31. maj 2011 udførte noget arbejde for [Virk. A/S 1].

Forholdet findes med rette henført under straffelovens § 286, stk. 2, henset til dets grovhed og størrelsen af det lidte tab.

Forhold 3:

Efter bevisførelsen, herunder forklaringerne afgivet af [Vidne 20] og [Vidne 23] lægger retten til grund, at medarbejderne hos [Virk. A/S 1] ikke var berettiget til at påtage sig bibeskæftigelse uden efter aftale med ledelsen, hvilket [Tiltalte] var bekendt med, og at [Tiltalte] ikke oplyste over for [Vidne 20], at han efter sin ansættelse hos [Virk. A/S 1] fakturerende for udførte arbejdsopgaver gennem sit eget selskab ved navn [Virk. 3].

[...]

[Tiltalte] har forklaret, at han foretog fakturering gennem [Virksomhed 1] som angivet i den rejste tiltale over for [Virk. A/S 6], [Virk. ApS 2], [Virk. A/S 5] og Virk. A/S 7, da arbejdet ikke blev udført som led i hans ansættelse hos [Virk. A/S 1].

Efter bevisførelsen finder retten det imidlertid ubetænkeligt at tilsidesætte denne forklaring og lægge til grund, at arbejdet blev udført af [Tiltalte] for [Virk. A/S 1] og at [Tiltalte] derfor var uberettiget til at fakturere gennem selskabet [Virk. 3] som sket.

[Tiltalte] findes herefter skyldig i den rejste tiltale i dette forhold.

Forhold 4:

Under disse omstændigheder finder retten det bevist, at [Tiltalte] formåede [Virk. A/S 1] til at betale 47.503 kr. til SKAT i tinglysningsafgift for to ejendomshandler, [Tiltalte] tinglyste for sin bror [Person 4] og sine venner [Person 3] og [Person 38], og at [Tiltalte] tilegnede sig et beløb på 20.600 kr. indbetalt til ham af [Person 3] til brug for betalingen af tinglysningsafgiften og undlod at foranledige [Person 4] til at betale den resterende del af tinglysningsafgiften til ham med henblik på viderebetaling af beløbet til [Virk. A/S 1], hvilket påførte [Virk. A/S 1] et samlet formuetab på 47.503 kr.

Retten finder herefter [Tiltalte] skyldig i bedrageri efter straffelovens § 279 for så vidt angår denne del af den rejste tiltale.

Efter bevisførelsen, herunder Tiltaltes mail af 19. februar 2013 til [Vidne 3] og [Tiltaltes forklaring], lægger retten til grund, at [Tiltalte] under sin ansættelse hos [Virk. A/S 1] købte to GoPro kameraer hos [Virk. ApS 3] og bad [Vidne 3] om at registrere udlægget under klienten [Virk. A/S 10].

[...]

Under disse omstændigheder finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte [Tiltaltes] forklaring og lægge til grund, at han til sit eget private brug tilegnede sig de to GoPro kameraer indkøbt af [Virk. A/S 1] for en pris på i alt 6.660 kr.

Retten finder derfor tillige [Tiltalte] skyldig i bedrageri efter straffelovens § 279 for så vidt angår denne del af den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, § 279, jf. § 285, stk. 1, og § 286, stk. 2, og § 280, nr. 1 og nr. 2, jf. § 285, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at [Tiltalte] havde en betroet stilling som juridisk konsulent i [Virk. A/S 1] og på beløbenes størrelse og længden af den periode, berigelsen fandt sted. Som formildende omstændighed har retten lagt vægt på den tid, der er forløbet, siden forholdene blev begået.

Under hensyn til [Tiltaltes] gode personlige forhold, og idet han ikke tidligere er straffet, samt henset til den tid, der forløb fra [Virk. A/S 1] politianmeldelse af forholdene til anklageskrift blev indleveret til retten, finder retten det forsvarligt at gøre straffen betinget på vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt. [Tiltalte] skal herunder udføre samfundstjeneste i 250 timer.

Retten finder, at [Tiltalte] ved forøvelsen af forholdene har gjort sig uværdig til den agtelse og tillid, der må kræves til at udøve advokatvirksomhed. Han frakendes derfor retten til at udøve advokatvirksomhed for en periode på 3 år fra endelig dom, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, og § 79, stk. 3, jf. retsplejelovens § 138.

[...]"

Det påklagede telegram

Den 31. januar 2018 udsendte Ritzaus Bureau telegrammet ”Advokat snød både sin arbejdsgiver og sin ekskone”. Efter henvendelse fra [Klager]s advokat udsendte Ritzaus Bureau den 16. februar 2018 en korrektion til telegrammet, herunder til rubrikken, som fik titlen ”Advokat ville snyde både arbejdsgiver og sine børns mor”. Telegrammet havde følgende underrubrik:

”I tre år må en mand ikke virke som advokat. Han skal desuden udføre 250 timers samfundstjeneste for svindel.”

Af telegrammet fremgik herefter:

”En 42-årig advokat er ved Retten i Lyngby blevet idømt halvandet års fængsel for flere tilfælde af svindel.

Straffen blev dog gjort betinget mod, at han udfører 250 timers samfundstjeneste. Desuden blev [Klager] frakendt retten til at virke som advokat i tre år.

Retten fandt ham skyldig i dokumentfalsk, mandatsvig og bedrageri. Ofrene var hans tidligere hustru og hans arbejdsgiver. [Sætningen blev den 16. februar 2018 ændret til ”Ofrene var hans børns mor og hans arbejdsgiver”, *Pressenævnet*]

I forbindelse med sin skilsmisse sendte han falske dokumenter om sine løn- og ansættelsesforhold til Statsforvaltningen for at slippe billigere i børnebidrag. [Sætningen blev den 16. februar 2018 ændret til ”For at slippe billigere i børnebidrag sendte han et dokument med forkerte oplysninger om sine løn- og ansættelsesforhold til Statsforvaltningen”, *Pressenævnet*]

Det lykkedes ifølge dommen desuden den 42-årige at snyde sin arbejdsgiver for knap 1,4 millioner kroner. [Sætningen ”knap 1,4 millioner kroner” blev den 16. februar 2018 ændret til ”omkring 750.000 kr.”, *Pressenævnet*]

Dels fortalte han ikke, at han også udførte arbejde for og fik løn fra et andet firma, dels bildte han sin arbejdsgiver ind, at han havde udført arbejde for andre selskaber, som hans arbejdsgiver skulle betale ham løn for.

I flere tilfælde udførte han opgaver for andre firmaer, som havde bestilt hans arbejdsgiver til at udføre arbejdet. Men da han sendte fakturaer til disse firmaer, opgav han sin kærestes kontonummer som det, pengene skulle sættes ind på. [Sætningen blev den 16. februar 2018 ændret til ”Men han fakturerede opgaverne gennem sit eget selskab”, *Pressenævnet*].

Forholdene går helt tilbage til perioden fra 2010 til 2013, og det kom den dømte til gode, da retten udmålte hans straf.

Retten bestemte nemlig, at politiets lange sagsbehandlingstid - og den 42-åriges gode personlige forhold - skulle føre til en mildere dom, end han ellers ville have fået.

[Følgende 3 afsnit blev tilføjet i den udsendte korrektion den 16. februar 2018, *Pressenævnet*:]

Advokaten har under hele sagen nægtet sig skyldig og har valgt at anke dommen til Østre Landsret. Det oplyser hans forsvarer, advokat Kåre Pihlmann.

Kåre Pihlmann påpeger, at størstedelen af 750.000 kr. er resultatet af, at den 42-årige i ni måneder havde to job.

Det skete ifølge forsvarsadvokaten med begge arbejdsgiveres viden, og uden at den dømte misligholdte nogen af de to kontrakter.”

Øvrige oplysninger

Af Ritzaus Bureaus interne navneregler fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Ved sigtelser, tiltaler eller anmeldelser

Som udgangspunkt bringer Ritzau ikke navne på sigtede/tiltalte før der er faldet dom med mindre der foreligger tilståelse af særligt alvorlige forbrydelser som f.eks. mord.

Træder sigtede eller tiltalte selv offentligt frem kan Ritzau vælge at offentliggøre navnet.

Sigtes eller tiltales personer for lovovertrædelser på områder, hvor de indtager tillidsposter, høje embeder eller har et særligt ansvar (de såkaldte ”gyldne kæder”), bringes navnet almindeligvis.

Det samme kan gælde særligt kendte personer, der sigtes eller tiltales for alvorlige forbrydelser. Det afgøres fra sag til sag af chefredaktionen, hvorvidt offentligheden har en berettiget interesse i navnet.

[...]”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 22. marts 2018.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Omtale af [Klager]s navn

[Klager] har anført, at det er strid med god presseskik, at han blev nævnt ved navn i det påklagede telegram, selvom Retten i Lyngby idømte ham en betinget straf.

Klager har i den forbindelse henvist til de vejledende presseetiske reglers punkt C.6 vedrørende identificering af implicerede i retssager, hvoraf det fremgår, at navne bør udelades, når ingen almen interesse taler for offentliggørelse heraf.

Klager har anført, at han ingen ”gyldne kæder” har, og at han ikke bestrider et offentligt hverv. Det havde efter klagers opfattelse derfor ingen almen interesse at nævne hans navn i telegrammet. Hertil har klager bemærket, at flere medier opererer med et etisk retningslinjesæt, der understreger, at man kun nævner navnet, når en person er idømt mindst to års ubetinget fængsel. Som eksempel herpå har klager henvist til TV 2 Nyhedernes etiske retningslinjer.

Klager har herefter bemærket, at han isoleret set er enig i, at en dom på tre års frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed er en hård dom. Men når Ritzaus Bureau i bred forstand mener, at klager skal hænges ud med navns nævnelser i pressen, er det klagers opfattelse, at man må se på, hvad der rent faktisk er sket.

Hertil har klager redegjort for sin fortolkning af dommen og navnlig bemærket, at han helt overordnet set er blevet dømt for at have haft to jobs samtidig. I den forbindelse er det dokumenteret ved arbejdsgivernes udsagn, at han levede op til sine forpligtelser begge steder under forløbet. Ingen har således lidt et tab, hvilket i øvrigt er den absolutte hovedforudsætning for at dømme for bedrageri. Klager er endvidere dømt for at have påført et dokument en andens underskrift, selvom han intet ville vinde ved at gøre dette, og uden at dette dog har kunnet eller rent faktisk har påført nogen et tab. Endelig er han dømt for at have ageret i forhold til en opdragsgivers ønske.

Det forløb, der vedrører den absolutte hovedproblemstilling i sagen, er tilbage fra 2009 (dokumentfalsk) og 2010 (dobbelansættelse). Det er nu snart henholdsvis otte og ni år siden, og det har efter klagers opfattelse slet ingen relevans over for den danske befolkning. Skulle det have haft det, så må tiden efterhånden have fjernet denne relevans. Særligt når man ser på, hvad der er sagens kerne.

Klager har videre oplyst, at han har været advokat siden 2004, og at han på intet tidspunkt har modtaget en klage, haft utilfredse klienter eller været involveret i uhensigtsmæssigheder i forhold til sin ageren eller opførsel som advokat.

Klager har videre anført, at det er i strid med god presseskik, at han ikke kom til orde i telegrammet, selvom han er den angrebne part. Dette bør i sig selv kalde på kraftig kritik af Ritzaus Bureau. Klager blev end ikke bedt om en kommentar fra Ritzaus Bureau, før telegrammet blev udsendt. Det har den konsekvens, at sagen kun stod beskrevet fra én side, uden at klager i telegrammet fik lov til at forholde sig til dommen og eksempelvis påberåbe sig sin uskyld og bekendtgøre, at han ankede sagen (hvilket efterfølgende var tilfældet). Det billede, der stod tilbage i det oprindelige telegram, var, at sagen er endeligt afsluttet, hvilket på ingen måde er sandt. Klager nægter sig skyldig i alle forhold, og han har derfor anket sagen til landsretten, hvor han regner med at blive frikendt.

Korrekt information

[Klager] har anført, at det påklagede telegram indeholdt faktuelte forkerte oplysninger, som er krænkende for ham. Således fremgik det blandt andet fejlagtigt, at han havde forsøgt at snyde sin "ekskone", som rettelig er hans ekskæreste, og at han blev dømt for at snyde sin arbejdsgiver for knap 1,4 millioner kroner, rettelig 750.000 kr.

Klager har oplyst, at han, og hans advokat, på den baggrund bad Ritzaus Bureau og de medier, som havde trykt telegrammet, om at fjerne historien eller som minimum alternativt rette de beskrevne faktuelle fejl, anonymisere klagers navn, og tydeliggøre, at han har anket sagen, og at han pure afviser alle anklager. Klager og hans advokat bad desuden om, at det

skulle fremgå, at de 750.000 kr., som er langt størstedelen af grundlaget for dommens strafudmåling, er beløb, som er resultatet af, at klager i en periode på ni måneder bestred to jobs – i øvrigt med begge arbejdsgiveres vidende og uden at misligholde nogle af de to kontrakter, jf. vidneudsagnene i retten. Der er således ikke tale om, at klager har beriget sig på andres bekostning, hvilket var det indtryk, man fik i telegrammet.

Flere medier reagerede positivt på klagers henvendelse. Således har AdvokatWatch og Skive Folkeblad helt fjernet historien, mens Berlingske har rettet fejlene både i brødtekst og overskrift og anonymiseret klagers navn. Det oprindelige telegram ligger dog stadig på prominente netsider, eksempelvis borsen.dk., og klager finder fortsat det oprindelige telegram i nye sammenhænge, som han så må bede det pågældende medie om at fjerne eller korrigere.

Klager har herefter anført, at han ikke kan acceptere det korrigerede telegram, som Ritzaus Bureau efterfølgende sendte ud. Flere af de faktuelle fejl er rettet, men der er stadig en lang række problemer, som Ritzaus Bureau ikke forholder sig til, og det er bydende nødvendigt, at de også korrigeres, da der er tale om en del af hovedpræmissen for historien.

Klager har navnlig henvist til, at det fortsat fremgår af rubrikken og i selve telegrammet, at klager ville ”snyde” sine børns mor. At Ritzaus Bureau skriver sådan, er enten udtryk for, at de ikke har læst dommen tilstrækkeligt, eller at de bevidst fordrejer dommen. Det har således ikke dækning i den omtalte dom, at klager ville ”snyde”. Hertil har klager bemærket, at rubrikken må være udformet, som den er, for at skabe interesse for sagen.

Faktum er, at den del af dommen, som vedrører klagers ekskæreste, relaterer sig til dokumentfalsk, og at det udelukkende handler om, at der ifølge dommen er påført en falsk underskrift på et dokument, som ellers havde et korrekt indhold. Det fremgår således tydeligt af dommen, at de til Statsforvaltningen fremsendte oplysninger var korrekte. Det fremgår endvidere, at klager af egen drift fremsendte sin årsopgørelse for at dokumentere, at indholdet af skrivelsen var korrekt. Indholdet af det omtalte dokument var altså korrekt, og der er derfor ikke på noget tidspunkt, jf. dommen, påført nogen et tab. Ej heller er der fremsendt falske informationer. Det drejer sig, ifølge klager, blot om, at den person, der påførte dokumentet en underskrift efterfølgende ikke vil stå ved dette. Og selvom man – modsat klager – er enig med dommeren i, at der er tale om dokumentfalsk, vil en påførelse af en falsk underskrift ikke medføre, at der bliver snydt, da indholdet af dokumentet altså var korrekt. Der er således ikke tale om, at klager har snydt eller forsøgt at snyde nogen, hvilket han har dommens ord for.

Det er endvidere ikke korrekt, hvilket også fremgår af det korrigerede telegram, at sagen forløb i 2010-2013, idet den foregik i 2010 og 2011.

Klager har anført, at selvom telegrammet er blevet korrigeret, er den oprindelige skade ikke er blevet markant mindre, da det stadig giver et stærkt fortegnet billede af sagen og af klager. Hvis man googler klagers navn, kommer det frem, også i det korrigerede telegram, med en faktisk forkert rubrik, som er ødelæggende for klagers karriere.

Klager har hertil oplyst, at han modtog den 91 sider lange dom den 31. januar 2018 omkring kl. 17. Omkring to timer herefter kunne klager konstatere, at det stærkt fejlbehæftede og dybt krænkende telegram var bragt bredt i de danske medier. Det må derfor konstateres, at Ritzaus Bureaus journalist, der på kort tid har fået skubbet telegrammet gennem systemet, på ingen måde hverken har læst eller haft tid til at læse dommen. Det tyder derimod på, at journalisten blot har nedskrevet/omskrevet anklageskriftet og sendt dette til publicering. Når det drejer sig om et andet menneskes liv og karriere, forstår klager ikke, hvorfor man ikke tager den tid, der skal til, for at få styr på faktum, og hvorfor man ikke tager kontakt til den pågældende for at få en udtalelse.

Således var telegrammet på forsiden af Berlingskes og Børsens nyhedsapps, på forsiden af BT og JydskeVestkysten samt mange flere. Dagen efter blev telegrammet bragt i advokatmediet AdvokatWatch, hvor det var på forsiden, og derudover var den mest læste artikel på sitet i syv dage. Hele Danmark har således meget hurtigt læst denne artikel, der bliver videresendt igen og igen.

Klager har bemærket, at det bør tjene som skærpende omstændighed, hvor stor skade den første version af telegrammet nåede at skabe. Selvom folk, der googler klagers navn i dag, møder et billede af sagen, der er en smule mere nuanceret, har langt de fleste læsere med garanti konkluderet ud fra den første historie, som foruden at være fejlbehæftet ikke lod klager komme til orde. Klager har en stærk formodning for, at sagen bliver vendt i landsretten, idet der ikke er strafferetlig hjemmel til at dømme ham, som han blev dømt ved byretten. Selvom dette skulle ske, så har hans karriere dog taget et stop grundet sagen og Ritzaus Bureaus telegram. Ved en søgning på Google på klagers navn er det første og øverste hit således telegrammet, som det er bragt på bt.dk.

Klagers særlige navn gør, at han kan identificeres meget hurtigt og meget entydigt, og han bliver stadig på daglig basis mødt med henvendelser fra såvel sit netværk som fra tredje-mand, der har fået telegrammet tilsendt eller på anden vis er blevet gjort bekendt med indholdet.

Det er klagers opfattelse, at Ritzaus Bureaus adfærd og arbejde ikke alene er en overtrædelse af de presseetiske regler, men at det endvidere er en stærkt injurierende adfærd, der er en overtrædelse af de strafferetligt sanktionerede bestemmelser i straffelovens kapitel 27.

Sletning eller anonymisering af telegrammet

Med henvisning til ovenstående argumenter har [Klager] anført, at Ritzaus Bureau bør pålægges at trække telegrammet tilbage, alternativt at rette de fortsatte fejl og anonymisere klagers navn i telegrammet.

2.2 Ritzaus Bureaus synspunkter

Ritzaus Bureau har afvist, at det påklagede telegram er i strid med god presseskik.

Omtale af [Klager]s navn

Ritzaus Bureau har oplyst, at bureauet valgte at skrive telegrammet, som blev offentliggjort den 31. januar 2018, fordi det er yderst sjældent, at en advokat modtager en så hård straf, som Retten i Lyngby idømte [Klager]. Det er derfor Ritzaus Bureaus opfattelse, at bureauet som nyhedsmedie havde al mulig ret og tilmed pligt til at omtale sagen.

Ritzaus Bureau har videre oplyst, at bureauet, ligesom andre medier, har et sæt etiske navne-regler, når det gælder spørgsmålet om, hvornår et navn skal nævnes i artikler. Ritzaus Bureau har i den forbindelse understreget, at bureauet som udgangspunkt er restriktiv, når det gælder navne i kriminalartikler. Flere medier har således den grundregel, at navnet bliver bragt, hvis straffen overstiger ubetinget fængsel med ét år – hos Ritzaus Bureau skal den ubetingede fængselsstraf være over to år. At Ritzaus Bureau er yderst restriktiv, når det gælder offentliggørelse af navne ses eksempelvis også i dækningen af den såkaldte Kundby-sag. I modsætning til langt de fleste medier offentliggjorde Ritzaus Bureau ikke navnet på den 17-årige pige, selvom hun blev idømt en hård og ubetinget fængselsstraf. Ritzaus Bureau nævnte ikke navnet på pigen ud fra en vurdering om, at pigen ikke var fyldt 18 år og derfor ikke var myndig.

Ritzaus Bureau har henvist til, at bureauet, som andre medier har en passus i sine navneregler om, at der bliver nævnt navn på personer med såkaldte ”gyldne kæder”:

”[...]

Sigtes eller tiltales personer for lovovertrædelser på områder, hvor de indtager tillidsposter, høje embeder eller har et særligt ansvar (de såkaldte ”gyldne kæder”), bringes navnet almindeligvis.

[...]”

Ritzaus Bureau har anført, at det er bureauets vurdering, at advokater qua deres profession i retssystemet og det danske samfund har en så markant nøglerolle, at der her er tale om ”gyldne kæder”. Hertil har Ritzaus Bureau bemærket, at det samtidig er en kendsgerning, at bureauet først offentliggjorde [Klager]s navn, da Retten i Lyngby havde afsagt dom – med andre ord ventede Ritzaus Bureau med at offentliggøre navnet, til dommen var faldet, selv om bureauet var vidende om tiltalen mod klager.

Ritzaus Bureau har et princip om, at når bureauet har nævnt navnet på en dømt ved en byret, skal bureauet også skrive om landsrettens afgørelse, hvis den afviger fra byrettens dom. Derfor vil det naturligvis også blive omtalt, hvis Østre Landsret omstøder dommen fra Retten i Lyngby.

Ritzaus Bureau har bemærket, at der gennem de seneste år er faldet en række domme over advokater. Ritzaus Bureau og flere andre medier har i disse tilfælde offentliggjort navnene på de implicerede advokater – også selvom straffen til de pågældende advokater har været langt mindre end den straf, som Retten i Lyngby tildelte klager. Som eksempel herpå har Ritzaus Bureau blandt andet henvist til en artikel fra Ekstra Bladet fra 2013, der omtalte, at en navn-given advokat var blevet idømt en bøde på 40.000 kr. for brud på god advokatskik.

Ritzaus Bureau har i den forbindelse bemærket, at det er vigtigt at understrege, at [Klager] ved dommen blev kendt skyldig i dokumentfalsk, mandatsvig og bedrageri, og at han ud over en straf på halvandet års betinget fængsel med vilkår om 250 timers samfundstjeneste også blev fradømt retten til at virke som advokat i tre år. Det sker uhyre sjældent, at advokater bliver frakendt bestillingen i en så lang tidsperiode.

Advokater har generelt en nøglerolle i retssystemet og hele det danske samfund, hvilket i sig selv taler for, at denne gruppe kan betegnes som havende ”gyldne kæder”. For [Klager] er det også vigtigt at tilføje, at han har en offentlig profil som advokat og ved flere lejligheder har udtalt sig i medierne vedrørende forskellige retssager, hvilket kun forstærker Ritzaus Bureaus opfattelse af, at der er tale om en person med ”gyldne kæder”. Som eksempel herpå har Ritzaus Bureau henvist til to artikler bragt i BT i 2016, én artikel bragt i Folkebladet Lemvig i 2016, og én artikel bragt i Dagbladet Struer i 2015, hvor [Klager] udtalte sig på vegne af sine klienter.

Korrekt information

Ritzaus Bureau har oplyst, at bureauet den 10. februar 2018 modtog en henvendelse fra [Klager]s advokat, der oplyste, at der var en række faktuelle fejl i telegrammet. Ritzaus Bureau rekvirerede herefter dommen fra Retten i Lyngby, og mediet kunne ved gennemlæsning konstatere, at der beklageligvis var faktuelle fejl i den version af historien, som var blevet udsendt.

Disse fejl blev korrigeret, og der blev sendt en ny version ud af telegrammet til Ritzaus Bureaus kunder, og der blev ligeledes sendt en ”infoflash” ud til kunderne, hvori de blev orienteret om det ændrede indhold. Dette ændrede indhold omfattede også oplysningen fra [Klager]s advokat om, at klager ville anke dommen. Ritzaus Bureau har bemærket, at det er vigtigt at understrege, at bureauet korrigerede de faktuelle fejl hurtigst muligt, idet dommen først skulle rekvireres fra Retten i Lyngby, og at bureauets kunder blev grundigt orienteret om ændringerne i telegrammet.

Ritzaus Bureau har anført, at telegrammets rubrik er korrekt. Ritzaus Bureau har henvist til tiltalen mod [Klager], hvoraf det blandt andet fremgik, at klager var tiltalt for, *”at have udfærdiget og fremsendt et dokument, der indeholdt forkerte oplysninger omkring egne løn- og ansættelsesforhold”*. Endvidere fremgik det, at dokumentet, ifølge anklagemyndigheden, skulle bruges til *”Statsforvaltningens afgørelse om fastsættelse af børnebidrag, hvorved moderen til [Tiltaltes] bør, [Person 1], led risiko for tab.”*

Ritzaus Bureau har videre henvist til Retten i Lyngbys afgørelse og begrundelse i dommens forhold 1, hvoraf følgende blandt andet fremgik:

”[...]

Under disse omstændigheder finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte [Tiltaltes] forklaring og lægge til grund, at [Tiltalte] som angivet i den rejste tiltale har udarbejdet og fremsendt brevet med viden om, at dette falskeligt var påført [Vidne 1] underskrift, og at [Person 1] på den baggrund led risiko for tab. [Tiltalte] er derfor skyldig i den rejste tiltale i dette forhold. [...]"

Med tiltalen og dommen fra Retten i Lyngby in mente er det Ritzaus Bureaus opfattelse, at der er fuld dækning for rubrik og indhold i den version af telegrammet, som blev udsendt den 16. februar 2018.

Ritzaus Bureau har videre anført, at sagens tidsforløb er korrekt angivet i telegrammet. Bureauet har henvist til, at det fremgår af dommen, side 88-89, at klager den 19. februar 2013 indkøbte to GoPro-kameraer. For dette forhold fandt retten ham skyldig i bedrageri. Derfor er det Ritzaus Bureaus opfattelse, at tidsforløbet af 2010-2013, som det fremgik af telegrammet den 16. februar 2018.

Tilbagetrækning eller anonymisering af telegrammet

Ritzaus Bureau har ikke kommenteret klagepunktet, hvilket Pressenævnet betragter som et afslag.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Hans Peter Blicher, Ulrik Holmstrup og John Meinert Jacobsen.

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler for god presseskik.

Spørgsmålet om, hvorvidt Ritzaus Bureau har overtrådt straffeloven, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Det forhold behandles derfor ikke.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at han blev nævnt ved navn i det påklagede telegram, og at han ikke kom til orde i telegrammet.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, med mindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1. Så længe en strafesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan

lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet, jf. punkt C.5 og C.6.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] ved Retten i Lyngby i januar 2018 blev idømt ét år og seks måneders betinget fængsel for dokumentfalsk, bedrageri og mandatsvig. [Klager] blev endvidere frataget retten til at udøve advokatvirksomhed i tre år fra endelig dom. Nævnet lægger videre til grund, at dommen i sin helhed er anket til landsretten.

Pressenævnet finder, at omtalen af retssagen har klar almen interesse, og nævnet udtaler ikke kritik af Ritzaus Bureau for at omtale dommen, herunder heller ikke for at nævne [Klager]s navn. Nævnet har lagt vægt på karakteren af de forhold, [Klager] blev dømt for, herunder at [Klager], der er advokat, begik hovedparten af forholdene som led i sit arbejde.

Nævnet udtaler imidlertid kritik af Ritzaus Bureau for i det oprindelige telegram ikke at oplyse, at [Klager] nægtede sig skyldig i alle anklager, og at byrettens dom var blevet anket til landsretten.

Korrekt information

[Klager] har klaget over, at telegrammet indeholdt ukorrekte og krænkende oplysninger, som ikke blev efterprøvet tilstrækkeligt forud for offentliggørelsen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.1 og A.3.

Det følger videre, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgå. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A.7.

[Klager] har klaget over telegrammets rubrik, som i sin oprindelige form var "*Advokat snød både sin arbejdsgiver og sin ekskone*", og som efter Ritzaus Bureaus korrektion blev "*Advokat ville snyde både arbejdsgiver og sine børns mor*".

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Retten i Lyngby for så vidt angår det konkrete tiltaleforhold fandt:

”[...]

Under disse omstændigheder finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte [Tiltaltes] forklaring og lægge til grund, at [Tiltalte] som angivet i den rejste tiltale har udarbejdet og fremsendt brevet med viden om, at dette falskeligt var påført [Vidne 1] underskrift, og at [Person 1] på den baggrund led risiko for tab.

[Tiltalte] er derfor skyldig i den rejste tiltale i dette forhold.

[...]”

Pressenævnet finder, at ordet ”*snyd*” klart fremstår som Ritzaus Bureaus vurdering på baggrund af dommen. Nævnet udtaler ikke kritik af Ritzaus Bureau for at bringe udsagnet, som ikke var uden faktisk grundlag.

[Klager] har også klaget over, at det fremgik af telegrammet, at sagen vedrørte forhold, som foregik fra 2010 til 2013, at dommens forhold 1 vedrørte hans ekskone, og at han blev dømt for snyde sin arbejdsgiver for knap 1,4 millioner kroner.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager]s advokat efter offentliggørelsen af det oprindelige telegram gjorde Ritzaus Bureau opmærksom på, at telegrammet indeholdt faktuelle fejl. Herefter rekvirerede Ritzaus Bureau den omtalte dom fra Retten i Lyngby og udsendte på den baggrund et korrigeret telegram.

Det fremgår af dommen af 31. januar 2018 fra Retten i Lyngby, at [Klager] blev kendt skyldig i forhold, der fandt sted i 2010, 2011 og 2013. På den baggrund finder Pressenævnet, at tidsperioden, som var angivet i det påklagede telegram, var korrekt.

Det fremgår videre af dommen, at forhold 1 vedrørte [Klager]s ekskæreste, og at [Klager] blev kendt skyldig i bedrageri for 750.000 kr. Oplysningerne herom, der fremgik af det oprindelige telegram, var således ikke korrekte, og Pressenævnet udtaler kritik af Ritzaus Bureau for ikke at have efterprøvet oplysningerne tilstrækkeligt forud for offentliggørelsen af det oprindelige telegram.

Sammenfattende kritiserer Pressenævnet således, at det ikke fremgik af det oprindelige telegram, at [Klager] under den omtalte retssag nægtede sig skyldig, og at dommen var anket til landsretten. Nævnet kritiserer endvidere, at telegrammet indeholdt ukorrekte oplysninger om [Klager]s relation til sine børns mor, samt om det beløb, han blev dømt for.

I det korrigerede telegram havde Ritzaus Bureau rettet de faktuelte forkerte oplysninger, som fremgik af det oprindelige telegram, ligesom bureauet havde tilføjet følgende afsnit i telegrammet:

”Advokaten har under hele sagen nægtet sig skyldig og har valgt at anke dommen til Østre Landsret. Det oplyser hans forsvarer, advokat Kåre Pihlmann.

Kåre Pihlmann påpeger, at størstedelen af 750.000 kr. er resultatet af, at den 42-årige i ni måneder havde to job.

Det skete ifølge forsvarsadvokaten med begge arbejdsgiveres viden, og uden at den dømte misligholdte nogen af de to kontrakter.”

Pressenævnet lægger til grund, at Ritzaus Bureau ved udsendelsen af det korrigerede telegram endvidere udsendte et ”infoflash” til sine kunder, hvori de blev orienteret om det ændrede indhold.

Pressenævnet finder herefter, at Ritzaus Bureau har foretaget tilstrækkeligt for at gøre sine kunder opmærksomme på berigtigelserne i det korrigerede telegram, som herefter findes at være i overensstemmelse med god presseskik. Nævnet pålægger derfor ikke offentliggørelse af nævnets kritik efter medieansvarslovens § 49. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det følger af medieansvarslovens § 12, at en redaktør er ansvarlig for indholdet af en artikel eller en udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift. De medier, der bragte det påklagede telegram, var således selv ansvarlige for i det pågældende medie at gøre deres læsere tilstrækkeligt opmærksomme på de berigtigelserne til telegrammet, som de modtog information om fra Ritzaus Bureau.

Tilbagetrækning eller anonymisering af telegrammet

[Klager] har klaget over, at Ritzaus Bureau har afvist at trække det påklagede telegram tilbage eller at anonymisere det.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B.8.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt B.8 i de vejledende presseetiske regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Pressenævnet finder, at omtalen af dommen af 31. januar 2018, hvor [Klager] blev kendt skyldig i dokumentfalsk, bedrageri og mandatsvig, må anses for særligt belastende for [Klager]. Pressenævnet finder, at det påklagede telegram i den korrigerede version ikke er i strid med god presseskik, og derfor finder Pressenævnet ikke, at Ritzaus Bureau skulle have imødekommet anmodningen om tilbagetrækning eller anonymisering af telegrammet. Nævnet udtaler derfor ikke kritik på dette punkt.